

Despre Expresionismul abstract în pictură

Ilustrație: Pictorul Adrian Șinca

Redactor : Victoria Sara Dazin

Suprarealismul și-a găsit inspirația în teoriile lui Sigmund Freud, artiștii curentului Expresionist abstract au fost influențați de psihologul elvețian Carl Jung și de teoria arhetipurilor primitive care făceau parte din experiența noastră umană colectivă. Ei au comunicat adevăruri universale despre condiția umană și au gravitat, de asemenea, către filosofia existențialistă, popularizată de Martin Heidegger și Jean-Paul Sartre. Poziția lui Sartre conform căreia acțiunile unui individ ar putea da sens vieții sugerează importanța procesului creativ al artistului.

Pictura lui Adrian Șinca evocă noțiunea de sublim, concept filozofic legat de înțelegerea spirituală a locului umanității printre forțele mai mari ale universului. Precum majoritatea picturilor expresioniste abstracte constă în reprezentarea gândurilor și sentimentelor în actul picturii într-o manieră spontană, folosind tratamentul expresiv al materiei, formele abstracte și culorile cele mai variate.

Cuvintele au culoare, cuvintele pictează. Culorile vorbesc, construiesc un univers sensibil, o gamă de senzații vizuale egală cu un alfabet care creează un limbaj.

Murind, puțin ...cîte puțin

Cînd m-am trezit, eram cadavru,
Iar tu ascunsă după-un voal,
Ținînd în mîna-un candelabru,
Te undui ai precum un val.

În dimineața ceruită,
Ploua mărunț, cu pîclă groasă,
Trecîndu-mi visele prin sită,
Spălîndu-ți giulgiul de miresă.

Cu pași egali, cu insolență,
Ca un călugăr capucin,
Cortegiul curge în cadență,
Murind, puțin ...cîte puțin.

Întîlnirea

Am visat că aveam întîlnire cu Moartea.

Adînc, în interiorul meu, știam că ar fi fost absurd să fac efortul de a o evita așa că, m-am dus cu trei ore înaite.

Pierdut în forfota din jur, așteptam urmărind galopul minutelor pe cadranul ceasului de mîină. Prin minte au început să se perinde femei neavute, locuri nevăzute și proiecte neîncepute. La un moment dat, am simțit o atingere ușoară pe umarul stîng și un miros de liliac mi-a invadat nările. M-am întors. În fața mea era o mignonă frumoasă, aproape firavă. Zâmbea.

M-am trezit spunînd: " Scuzați-mă doamnă, dar am o întîlnire de neamînat și nu cred că ar fi în avantajul dumneavoastra să fiți prezentă. Răspunsul ei ma șocat:

- Adrian, se pare că nu ma ridic la așteptările tale. Am abandonat coasa, era perimată, dar dacă te ajută, o pot purta. Tot ce am reușit să spun a fost: "-Tu?" Dintr-o dată, toată lumea a dispărut, probabil pentru a ne acorda un moment de intimitate. I-am întins mana, întrebînd: " Mergem?"

- Nu am venit să te iau, pur și simplu am vrut să mă amuz. Toată viața m-ai căutat, m-ai fugărit.

Mi-am zis să-ți dau șansa de a mă întîlni. Sinceră să fiu, nu mă așteptam să fii atît de naiv să vii la întîlnire.

Am răspuns cu jumătate de gură: " - Pai, ce puteam face? Ce sens avea să încerc să te fentez? Chiar aveam o șansă"?

- Ai fi putut încerca să fugi, ca multi alții.

- Aaa, tu așa arăți în realitate?

- Nu Adi, fiecare om vede altceva. Ceea ce vede este proporțional cu frica pe care o simte. Înțelegi? Ființarea și neființa sunt doar drumuri, o nouă ușă către alte experiențe.

- Și totuși, de ce îți irosești timpul cu mine?

- "Timpul"? Timpul nu există, eu mă aflu continuu lângă voi toți. Acum, în timp ce vorbesc cu tine, am mai strâns un număr de suflete. Încerc doar să-ți arăt cum stau lucrurile.

Am simțit, un nivel de intimitate profund, realizând pentru prima dată că sunt parte din Univers, că sunt Univesul, înțelegând, simțind, trăind un adevărul fundamental că Universul are nevoie de apărare, protecție față de mine, de tine, de noi toți.

"Moartea arhanghelului Gabriel" de Adrian Robert von Sinca, acrilic pe pânză, 20/16 cm., 2021.

Deoarece majoritatea picturilor expresioniste abstracte includ imagini non-obiective, nu au un punct focal clar și prezintă semne vizibile ale procesului de lucru al artistului.

